

„Gyermekvédelmi szakellátásban, javítóintézetekben elhelyezettek önálló életkezelési feltételeinek javítása” EFOP 1-2-7-16 keretében „Jövőépítés” című EFOP 1-2-7-16-2017-00015 sz.

MESETERÁPIÁS FOGLALKOZÁSSOROZAT

BESZÁMOLÓ II.

A csoportfoglalkozások utolsó alkalmait is beszélgetéssel kezdtük, majd aktív képzeleti és fantáziamunkával folytattuk.

Úgy érzem a meseválasztás megfelelő volt mindegyik csoportom számára, hiába a korbeli különbségek. A kiválasztott mese erőteljes hasonlóságot mutat a terápiában résztvevők helyzetével, gondolataival, élményvilágával. A feldolgozás végén több csoportban is visszatért az otthon utáni vágy ugyanúgy, mint az otthon elutasítása is. Ez a kettősség folyamatosan jelen volt.

A terápia utolsó két foglalkozásán, próbáltam a mesében rejlő erőket elővenni, s megismertetni a gyerekekkel. Fontosak a gyökerek és az identitás kérdése is ezeknél a gyerekeknél. Ezt egy virágjátékkal és egy fészek újjáépítéssel dramatizáltuk. A virág, akit egy kertész gondozott. És egy fészek, amit újjá lehet építeni. Mindenki elmondhatta, mitől jó az ő kertésze, nevelője, s mitől biztonságos a fészek. Kiemelt hangsúlyt helyeztem a meséből a szárnyépítésre. Azért erre esett a választásom, mert az előző alkalmakon is több gyerek ezt a jelentet emelte ki. A repülés motívuma, amely erős jelenség a mesében minden gyerek képzeletét megragadta, bemozgatta. A függőleges irányú felemelkedés az egyetlen olyan térirány, aminek egyértelműen pozitív szimbolikus jelentése van. Az ember kedvezően ítéli meg ennek a mozgásnak minden megnyilvánulását. A gyerekek nagyrészt Lotilkóval azonosultak, így a záró feladat is, választott szereplőjük megmintázása volt agyagból, illetve aki nem szeretett volna agyagot, az a megismert technikák közül bármelyiket választhatta. Így kézzelfoghatóvá vált a szárny, mint az égbe való felemelkedés eszköze. Az erő jelképe. (nyelvünkben is egyértelműen kifejeződik: „szárnyaszegett” ('tehetetlen', 'erőtlen'), „szárnyára ereszt” ('kibocsát az életbe'), „szárnyra kel” ('elhagyja a szülői házat', 'önálló életet kezd'), „szárnya alá vesz” vagy „kiterjeszti a szárnyait valaki fölé” ('megvéd', 'oltalmaz'), „a szárnyát leeresztette” ('szomorú', 'levert', 'erőtlen').

Nagyon kifejező és érzékeny alkotások születtek. Van aki csak a szárnyak kialakításának szentelte szinte az egész foglalkozást. A kisebbek, még el is mondták közbe, hogyan lehet ezt felcsatolni, s ahogy a mesében is van nem akárkit emel a magasba, csak a tulajdonosát, akinek van hozzá ereje mozgatni.

Úgy gondolom a terápiában sikerült megerősítenem a gyerekeket saját erejükben és képességeikben, aminek segítségével szárnyakat tudnak maguknak „építeni”. Remélem lesz alkalmam még a későbbiekben találkozni a gyerekekkel, hogy elmesélhessék ki ért „haza”, s hogy tudták a saját magukban rejlő energiákat felhasználni. Köszönöm a lehetőséget.

Barkóné Viola Orsolya Emília

Siklós, 2019. február 4.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE